

La immigració no cau del cel (I)

written by Jaume Gras i Bartrolí | 3 de juny de 2024

El president en funcions de la Generalitat Pere Aragonès va demanar, gairebé implorar, durant la trobada gremial del Círculo de Economía, un cop de mà per aconseguir una millora del finançament de l'administració pública catalana. No cal dir que aquesta intervenció ens va confirmar altres coses sense voler. No els hi va argumentar, però, que un millor finançament és un acte de justícia i de reparació històrica, sinó que ho va relacionar directament amb la immigració. A què es referia sinó el mandatari en funcions?

“O hi ha un acord per al finançament, o la Catalunya dels 8 milions no la podem pagar” els hi va etzibar.

Per què va barrejar la demografia del país amb un finançament més just el molt Honorable? Doncs perquè tenim la percepció que aquesta és la gràcia fonamental de l'economia catalana des que ja no som la fàbrica industrial i motor d'Espanya i, en canvi, sí que ho som en importació de mà d'obra forestera. I perquè la Catalunya dels 8 milions, de la qual en parla el president defenestrat electoralment, és sobretot un negoci compartit.

El president en funcions parlava de 8 milions i fa curt perquè entre la mitjana de turisme anyal i les persones en situació irregular ja en són 9 els milions que conformen la família humana del gran assentament català segons les estimacions més elementals.

A la Catalunya autonòmica tot resulta molt estrany. És fàcil d'imaginar la seqüència de la litúrgia que va tenir lloc durant les jornades. El president implorant, els “Amigos del Círculo” escoltant amb cara de pòquer i, més tard, la presència del representant de l'Estat “amic”, el senyor

Sánchez. Per què ningú li va dir que a la Catalunya autonòmica han "volat" **més de 240 mil milions d'euros com recordava dies més tard el professor Niño Becerra?** Un misteri més. Perquè ningú els va dir que si es té en compte el deute general de l'Estat que recau també en els catalans la quantitat s'enfila **a 400 mil milions d'euros**. Si, sí... Això també ho diu el mateix economista i no ens ho inventem.

Està ben clar que la immigració és una de les lluites compartides principals entre els poderosos del país i els delegats, la patronal i els autonomistes, sempre amb la mirada atenta de l'Estat que també en treu un bon tall, està clar. Ho és tant, de compartida, que ja ni se n'amaguen i ho ventilen en públic. El president en funcions semblava un subordinat suplicant mentre confirmava que l'administració catalana hi té a veure sobre l'arribada massiva de gent fins al punt que li interessa tant com als seus interlocutors empresaris per continuar amb aquesta política econòmica tan estranya. No poden frenar. Es necessiten els uns als altres per continuar amb aquest desconcert. Mireu el que diu el President del Consell de la República i candidat a la investidura per Junts, el senyor Carles Puigdemont. A la defensiva, per cert:

"Catalunya té necessitat d'immigració en els pròxims anys. Els discursos de zero immigració no estan basats en cap raó ni realisme", *Vilaweb*.

Dèu-n'hi-do! Tenim tots els serveis fets un desastre, l'ensenyament i les infraestructures també, i a l'àrea metropolitana la llengua catalana pràcticament ha desaparegut i el senyor Puigdemont diu que no hi ha cap raó per dir prou. Així estan les coses.

No hi ha cap dels quatre/cinc partits del porró autonomista que es desviï un centímetre d'aquest discurs que condueix a la minorització definitiva dels catalans, inevitablement, i a l'increment de la pobresa.

Hauríem d'entendre que els polítics del món civilitzat no es comporten exclusivament com a homes de negocis. Els polítics de les nacions sobiranes, el primer que defensen és la integritat i la pervivència del seu país. És a dir la sobirania. El benestar dels seus tant com puguin. Si Àustria, Eslovènia, Sèrbia, Islàndia, Letònia, per citar-ne alguns, fessin aquesta política de barra lliure per engreixar uns quants deixarien d'existir en poc menys de mig segle. Es convertirien en una altra cosa. En un gran assentament de persones sense el seu perfil nacional pretèrit.

Són molts els catalans que denuncien des de les xarxes que, amb la immigració, Espanya fa política per ofegar la identitat catalana. A Espanya els va molt bé, està clar, i ja ho va fer directament als anys 60. Però ja em perdonareu, a hores d'ara, pensar que només és responsabilitat de Madrid l'arribada de milers de persones per minoritzat-nos ja no té gaire sentit. I més després d'observar fins on pot arribar la perfídia dels "nostres" amb el vodevil del procés i el rosari de mentides. Podem arribar a la conclusió que són capaços de qualsevol cosa.

Madrid ens envia milers de nois cada any via les Canàries, és cert, que un cop a Barcelona es col·loquen al *ram del comerç cooperatiu i lliure* i al de *la siderúrgia autònoma motoritzada*, però per l'aeroport del Prat i per l'estació de Sants hi arriben amb maletes i en família desenes de milers de persones -més de 200 mil els dos darrers anys – que són els que ens fan residuals per molt bona gent que siguin, que no és el moment de jutjar res. Residuals i més pobres, com ens diuen tots els indicadors.

La Generalitat, totes les administracions i els partits regionalistes del porró, són directament responsables de la minorització i de la pobresa amb el vistiplau de l'Estat. No és cap invent.